

Եղիշե Չարեանց

Ամառ

Արդեն ամառ է շոգ, ջերմին,
Արդեն հասել է բերքը բոքբ,
Ծաղկել է վառ պարտեզը իմ.
Ինչո՞ւ եմ ես անօգ ու որբ:

Տվել է ինձ արևն ամռան
Ինչ որ միայն կարող էր տալ.
Մերմերն հասան ու շկորան.
Ինչո՞ւ ես չե՛մ կարող խնդալ...

Ամառը ինձ բերք է բերել,
Տունս լցվի պիտի բերքով.
Բայց սիրտս մութ ու գուրկ է դեռ
Եվ չի՛ լցվում ամռան երգով...

Ո՞վ գիտե, սի՛րտ, ուղին քո մութ
Ու խորհուրդները քո խավար.
Սի՛րտ իմ, անհաս կյանքի խորհուրդ,
Սի՛րտ իմ խավար...